

ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1815 Ο Ναπολέων Βοναπάρτης επιστρέφει στο Παρίσι μετά τη δραπέτευσή του από το νησί Έλβα, όπου ήταν εξόριστος.

1834 Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης και ο Δημήτριος Πλαπούτας παραπέμπονται σε δίκη.

1835 Ολοκληρώνονται οι πρώτες δημοτικές εκλογές στην Ελλάδα, που διήρκεσαν πέντε μέρες.

1900 Ο σέρβος φυσικός Νίκολα Τέσλα λαμβάνει διπλωμα ευρεσιτεχνίας για την ασύρματη μετάδοση της πλεκτρικής ενέργειας.

1929 Ο ΠΑΟΚ συγχωνεύεται με την ΑΕΚ Θεσσαλονίκης και αλλάζει το σήμα του από τετράφυλλο πράσινο τριφύλλι στον δικέφαλο αετό.

1933 Εκτελείται στην πλεκτρική καρέκλα ο ιταλοαμερικανός οικοδόμος Τζουζέπε Ζανγκάρα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

43 π.Χ. Οβίδιος, ρωμαίος ποιητής.

1828 Ερρίκος Ίψεν, νορβηγός θεατρικός συγγραφέας. (Θαν. 23/5/1906)

1908 Φρανκ Στάντον, εμβληματική προσωπικότητα της αμερικ. τηλεόρασης.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1727 Άιζακ Νιούτον, γνωστότερος στην Ελλάδα ως Ισαάκ Νεύτων, αγγλοεβραίος φυσικός, μαθηματικός και αστρονόμος.

1968 Καρλ Ντράγιερ, δανός σκηνοθέτης. (Μέρες Οργής, Λόγος, Γερτρούδη)

1990 Λεβ Γιασίν, ρώσος τερματοφύλακας.

Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου για τα Παιδιά και τους Νέους

HΠαγκόσμια Ημέρα Θεάτρου για τα Παιδιά και τους Νέους γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 20 Μαρτίου από

το 1965, με πρωτοβουλία του Παγκόσμιου Θεατρικού Δικτύου για τα παιδιά και τους νέους (Assitej), για να τιμήσει τους καλλιτέχνες και

τους φορείς που μοχθούν σ' όλο τον κόσμο για την ανάπτυξη αυτού του ευαίσθητου τομέα της θεατρικής τέχνης.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΤΟ ΒΗΜΑ

Η χώρα δεν αντέχει άλλη αβεβαιότητα

Το επιπεινόμενο αδιέξοδο στις διαπραγματεύσεις με τους θεσμούς, δηλαδή την πάλαι ποτέ τροϊκά, αλλά με τις δυνάμεις που κυριαρχούν σήμερα στην Ευρώπη, δημιουργεί πλέον ένα κλίμα ασφυξίας στην οικονομία και ανησυχίας στους πολίτες πού προσδοκούσαν σε μια πιο αποδοτική διαχείριση από τη νέα κυβέρνηση. Ο συνεχιζόμενος πόλεμος δηλώσεων, οι διαρκείς καθημερινές αμφιταλαντεύσεις, το έλλειμμα συμμαχιών, οδηγούν δυστυχώς στο συμπέρασμα ότι υπάρχει ένα σημαντικό κενό στρατηγικής που επηρεάζει δραματικά τις δυνατότητες επίτευξης μιας επωφελούς συμφωνίας. Το κλίμα αυτό δίνει επίσης την ευκαιρία στους δογματικούς υπερασπιστές της σκληρής περιοριστικής πολιτικής στην Ευρώπη, να υπονομεύουν με τα τελεσίγραφα τους, τα οποία βήματα έχουν γίνει

ως τώρα.

Η κατάσταση αυτή είναι προφανές ότι δεν μπορεί να συνεχιστεί. Η χώρα, η κοινωνία, οι πολίτες, δεν αντέχουν άλλη αβεβαιότητα, δεν μπορούν να ζουν μέσα σε ένα καθημερινό κλίμα φόβου και έντασης. Η κυβέρνηση και ο κ. Τσίπρας προσωπικά πρέπει να αποφασίσουν πως εννοούν τον συμβιβασμό που επιδιώκουν, ποιές παραχωρήσεις είναι διατεθειμένοι να κάνουν για να εξασφαλίσουν την ομαλή πορεία της χώρας στην Ευρώπη, που αποτελεί και την πεποίθηση της πλειοψηφίας των πολιτών.

Το γενικότερο συμφέρον της χώρας πρέπει να μπει πάνω από κομματικά συμφέροντα και προκαταλάθψεις, ενώ τα κυβερνητικά στελέχη που επιμένουν να διαχειρίζονται την εξουσία με ιδεολογίες του παρελθόντος οφείλουν να αντιληφθούν

ότι δεν μπορούν να παίζουν με το μέλλον και τις θυσίες των πολιτών. Είναι καιρός να κυβέρνηση να αρχίσει να λειτουργεί συντονισμένα με σχέδιο και στρατηγική, τόσο στο εσωτερικό μέτωπο, όσο και στις διαπραγματεύσεις με τους εταίρους μας. Είναι παράλογο να υπάρχουν ακόμα υπουργοί που δεν έχουν ορκιστεί και ακόμα χειρότερα να υπάρχουν ορισμένοι που ασχολούνται περισσότερο με τις δημόσιες σχέσεις τους, αντί για τα υπουργικά τους καθήκοντα.

Είναι ευθύνη και υποχρέωση του πρωθυπουργού να χαράξει μια σταθερή ευρωπαϊκή πορεία για τη χώρα και την κυβέρνηση του και να μην διαφεύσει τις ελπίδες και προσδοκίες που δημιούργησε τόσο στους πολίτες που τον ψήφισαν όσο και τους πολύ περισσότερους που επένδυσαν σ' αυτόν.

ΤΑ ΝΕΑ

ΕΝΤΙΜΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ

Ο απολογισμός των εσόδων από τον ΕΝΦΙΑ – έναν από τους σκληρότερους και πλέον άδικους φόρους που έχουν επιβληθεί τις τελευταίες δεκαετίες – καταρρίπτει τον μύθο του κακοπληρωτή έλληνα φορολογούμενου. Ο φόρος πληρώθηκε μέχρι κεραίας από τους φορολογουμένους, ακόμη και τους τελευταίους μίνες, παρότι κυριαρχεί η παραλυτική αβεβαιότητα για την έκβαση της διαπραγμάτευσης με τους δανειστές. Το συμπέρασμα είναι προφανές: η ελληνική κοινωνία αντιλαμβάνεται πλήρως την οριακή κατάσταση της χώρας, αλλά πληρώνει επειδή ελπίζει σε έναν έντιμο συμβιβασμό που θα επιτρέψει την επιστροφή στην κανονικότητα. Η κυβέρνηση οφείλει να βγάλει τα δικά της συμπεράσματα. Οχι μόνο για τον ΕΝΦΙΑ – έναν άδικο φόρο που δεν πρέπει να αντικατασταθεί από έναν ακόμη πιο άδικο – αλλά συνολικά για τη φορολογική πολιτική.